

NIEUWSBRIEF

Het bestuur van de Stichting Belangenbehartiging Gedupeerde Beleggers Van den Berg, kortweg SBGB, informeert u over de recente ontwikkelingen in onze procedure tegen Fortis / ABN AMRO.

Wat is er gebeurd?

We hebben geweldig nieuws! Wellicht heeft u het al uit de pers (o.a. FD, Volkskrant, Trouw, NRC, Telegraaf) vernomen: de rechtbank Rotterdam is van mening dat ABN Amro Bank (voorheen: Fortis Bank) haar zorgplicht heeft verzaakt jegens de beleggers die gelden hebben overgemaakt aan de bankrekeningen die Van den Berg bij het filiaal in Hilversum aanhield. Dit blijkt uit de uitspraak van 13 juli jl. van de rechtbank Rotterdam. Hieronder een link naar een persbericht in het Financieel Dagblad:

<http://fd.nl/beleggen/2011/07/15/fortis-de-fout-in-rond-miljoenezwendel-wonderbelegger-van-den-berg>

Hieronder een paar high lights uit de uitspraak van de rechtbank Rotterdam die hebben geleid tot dit oordeel:

"De rechtbank is met de stichting van oordeel dat de bank haar zorgplicht heeft verzaakt. Ter onderbouwing van dit oordeel geldt het volgende. De bank heeft niet betwist dat het betalingsverkeer over de beide rekeningen van Van den Berg, mede gelet op de aard van die rekeningen en de hoedanigheid van Van den Berg als particulier, in feitelijke zin in hoge mate ongebruikelijk was. [...]"

De bank was immers feitelijk op de hoogte van in elk geval een wezenlijk deel van dat betalingsverkeer, namelijk van die betalingsopdrachten van Van den Berg die hij telefonisch of per handgeschreven formulier plaatste, welke formulieren hij bij het Hilversumse filiaal van de bank afleverde. Als onbetwist staat vast dat Van den Berg in veel gevallen op deze wijze opdracht verleende. Vast staat ook dat hij in een tijdsbestek van ongeveer drie jaar vele miljoenen euro's van zijn betaalrekeningen aan derden heeft overgemaakt. Bij veel van die overschrijvingen heeft Van den Berg dus contact gehad met een medewerker van de bank, hetzij een telefonist, hetzij zijn contactpersonen bij het Hilversumse filiaal, [Persoon 3] en [Persoon 4]. [...]"

[D]e bank kan zich niet onbeperkt achter een beperkte taak van haar medewerkers verschuilen. Die grens is bij een buitensporige hoeveelheid transacties als hier aan de

orde, mede gelet op de hoogte van de desbetreffende betalingen, naar het oordeel van de rechtbank overschreden.

[...]

De feitelijke kennis van (medewerkers van) de bank van de buitensporige omvang van de betalingen door Van den Berg vanaf zijn betaalrekeningen had de bank naar het oordeel van de rechtbank aanleiding moeten geven het betalingsverkeer over de onderhavige betaalrekeningen te onderzoeken. Die gehoudenheid van de bank staat dus op zichzelf los van de vraag wanneer de bank een concreet vermoeden had of moest hebben dat Van den Berg handelde in strijd met financiële toezichtwetten. Aangenomen moet worden dat de bank aldus ook zicht zou hebben gekregen op de creditzijde, dus op de grote aantallen bijschrijvingen, de veelal zeer hoge bedragen en de daarbij gebruikte omschrijvingen die duiden op beleggingen. Gegeven deze bijzonderheden zou de bank aldus tot het besef gekomen moeten zijn dat de transacties van Van den Berg verdacht waren of in elk geval dat Van den Berg beleggingsactiviteiten ontplooid (althans: deed voorkomen dat sprake was van beleggingen) die vergunningplichtig waren, zonder dat hij over de vereiste vergunning beschikte. De rechtbank neemt in dit verband aan dat de bank dit laatste punt (het niet hebben van een vergunning) op eenvoudige wijze zou hebben kunnen vaststellen;

[...]

De bank heeft zo niet gehandeld. Zij is niet aangeslagen op het uitzonderlijke karakter van de betalingen door Van den Berg en de bank heeft het betalingsverkeer over de beide rekeningen niet onderzocht, terwijl zij daartoe wel aanleiding had moeten zien. Aldus heeft de bank gehandeld in strijd met haar maatschappelijke zorgplicht.

[...]

Waar het echter naar het oordeel van de rechtbank om gaat is dat de bank wist van het uitzonderlijke karakter van de door Van den Berg verrichte betalingen (4.16-4.18 hiervoor) en dat de bank daarin aanleiding had behoren te zien het betalingsverkeer over beide rekeningen tegen het licht te houden (4.19 hiervoor).

[...]

Het voorgaande leidt ertoe dat de in de zaak 09-1869 als eerste gevorderde verklaring voor recht toewijsbaar is, in die zin dat voor recht zal worden verklaard dat de bank onrechtmatig jegens de stichting heeft gehandeld, hetgeen aldus moet worden verstaan dat de bank onrechtmatig heeft gehandeld jegens de beleggers wier belangen de stichting behartigt."

Dit is een geweldig resultaat na 3 jaar procederen en hard werken van een ieder! We dienen er echter rekening mee te houden dat ABN Amro bank het hierbij niet laat zitten. Zij zal naar verwachting in hoger beroep gaan tegen deze uitspraak.

Bij dit vonnis zijn ook nog een aantal andere kanttekeningen te maken. Ten eerste is de rechtbank van mening dat de bijzondere zorgplicht van de bank zich slechts uitstrekt tot de mensen die gelden hebben toevertrouwd aan de bankrekeningen van Van den Berg bij ABN Amro. Dit betekent dat de bank volgens de rechtbank haar zorgplicht niet heeft geschonden jegens de gedupeerden die gelden hebben overgemaakt aan andere bankrekeningen bij andere banken van Van den Berg of aan tussenpersonen.

Onze advocaten delen dit oordeel van de rechtbank Rotterdam niet en zien mogelijkheden om hiertegen in beroep te gaan. Zij komen daar bij ons nog op terug.

Tot slot vindt de rechtbank Rotterdam dat per individu zal moeten worden vastgesteld of de geschonden norm van de bijzondere zorgplicht zich ook daadwerkelijk uitstrekt tot een ieder van u (het zogenaamd relativiteitsvereiste). Daarvoor dienen de persoonlijke omstandigheden van een ieder van u waaronder u gelden hebt betaald aan Van den Berg onder de loep te worden genomen. De rechtbank is vooralsnog van oordeel dat indien komt vast te staan dat u daadwerkelijk dermate roekeloos hebt gehandeld zoals de bank doet voorkomen dat u dan geen beroep op de schending van de bank van de zorgplicht kunt doen. Dit dient –uiteindelijk- op individuele basis te worden vastgesteld. Wij zijn van mening dat dit gedeelte van het vonnis onjuist is.

Kort gezegd zijn wij van mening dat de rechtbank zou hebben moeten oordelen dat de vraag of u onvoorzichtig bent geweest pas een rol speelt bij de vraag of de schade moet worden verminderd, omdat het (gedeeltelijk) uw eigen schuld is dat u bent ingestapt bij Van den Berg.

Hoe nu verder?

Het is in ieder geval de verwachting dat de ABN Amro bank in hoger beroep gaat tegen deze uitspraak. Namens de SBGB kunnen onze advocaten vervolgens ook bezwaren (geformuleerd in zogenaamde grieven) dan uiten tegen de gedeeltes van het vonnis waar wij het niet mee eens zijn.

SBGB

17 juli 2011

Correspondentieadres info@sbgb.nl